

# Touch me....

**Dat de gitaar in het algemeen aan verbetering toe is, moge duidelijk zijn. Met hedendaagse technieken wordt een poging gedaan onder de naam Kitara.**



door Allard Krijger > allard@interface.nl

De Kitara van Misa Digital is een elektronisch muziekinstrument geïnspireerd door de ons welbekende gitaar. Je ziet met enige regelmaat instrumenten opduiken die de gitaar (of beter: de gitarist) de moderne tijd willen binnenhalen. Een mooi voorbeeld is de Vox V251, een van de eerste Guitar Organs (we spreken jaren zestig), een gitaar waar daadwerkelijk een orgel was ingebouwd. Eind jaren zeventig zien we gitaarsynthesizers verschijnen zoals de Roland GR-500. Nog wat later komen er ook 'gitaarmidiconrollers', waarvan de SynthAxe erg bijzonder is. Ook Casio doet mee met een aantal ontwerpen, zoals de

PG-380 (standaard elektrische gitaar met ingebouwde synthesizer) en 'digitale gitaar' de DG-20 (hals met druksensoren, zes hele korte snaren als triggers), die beide ook midi hebben. De DG-20 lijkt qua idee misschien nog het meest op de Kitara, maar dan met jarentachtigtechniek. Wat nu helemaal hot is – en inmiddels betaalbaar – is het multitouchscreen. Het begon met smartphones en inmiddels hebben de tablets of pads de fakkel overgenomen.

## Techniek

De Kitara is ontworpen rond zo'n multitouchpad. Het is een controller en synthesizer tegelijk: er komt midi uit en geluid. Je bespeelt

de Kitara op een manier die doet denken aan een gitaar, waarbij het multitouchpad met de rechterhand bespeeld wordt en je linkerhand de knopjes op de hals indrukt. De op een gitaarhals lijkende hals heeft dus geen snaren en fretjes, maar een langwerpige drukknopje op elke positie. Dit systeem betekent dat je een hele hoop gitaartechnieken meteen kunt schrappen en ook het spelen van losse 'snaren' is niet altijd mogelijk. Ik kan je nu vast vertellen dat, hoewel er zeker overeenkomsten zijn met een gitaar, de speelervaring en speeltechniek duidelijk anders zijn.

In de Kitara zit een computer die op Linux draait, waarbij iedereen zelf software voor de Kitara kan schrijven (open source). Dat is

wel weer erg leuk. In de software die nu draait, kun je het touchpad op een aantal manieren inzetten. Bijvoorbeeld als trigger voor alle noten die je op de hals indrukt. Deze kun je dan na aanslaan nog in toonhoogte verbuigen door over het touchpad te bewegen. Een tweede mogelijkheid is het triggeren van virtuele snaren. Dit lijkt het meeste op gewoon gitaarspelen. Je kunt zo tokkelen, snaren aanslaan. Je kunt ook de modus Bal kiezen. Er verschijnt dan een gloeiende bal op het scherm. Behalve het triggeren van noten functioneert het touchpad nu ook als x/y-controller.

Het instrument dat ter beoordeling aan Interface werd opgestuurd, was duidelijk nog niet helemaal af. Zo was dit exemplaar

## INFO

- **Prijs excl:** Standard Model \$ 959,- (+ verzendkosten) Limited Edition \$ 3.249,- (+ verzendkosten)
- **Distributie:** online Misa Digital Technology
- **Internet:** www.misadigital.com

niet aanslaggevoelig. Dat kan natuurlijk via het touchpad (positie) ondervangen worden, maar dat moet dan wel in de presets geprogrammeerd worden. Hetzelfde geldt voor de x/y-controller: die doet niks als hij nergens aan toegewezen is. Nu moet je dat nog zelf doen. Een lijstje met parameters zou dan handig zijn.

## Synth

De Kitara synthesizer is behoorlijk uitgebreid. Voor elke snaar zijn er vijf oscillatoren, met een veelheid aan golfvormen op basis van samples. Elke oscillator heeft dan een volledige synthesizerketen met filter, lfo en envelopes. Allerlei parameters kun je aan

het touchpad toewijzen. In de meegeleverde presets is dat nauwelijks gedaan, en veel van die presets klinken (daardoor) ook niet zo best. Maar als je er even induikt, blijkt de Kitara wel degelijk heel goed en expressief te kunnen klinken. Naast de synthparameters heeft de Kitara ook een hele rits aan effecten aan boord. Je kunt parameters daarvan ook toewijzen aan het touchpad, wat doet denken aan de Korg Kaoss Pad.

## Praktijk

De eerste keer dat je de Kitara oppakt, voelt hij bepaald niet als een gitaar. Ik heb met veel gitaarachtige controllers gewerkt en de oplossing van de Kitara met zijn hals vol

>>



Dennis Baxem

>> drukknopjes lijkt niet ideaal – als je tenminste voor het echte gitaargevoel wilt gaan. Misa Digital zegt zelf ook dat de Kitara geen poging tot een e-gitaar is, maar bedoeld is als op zichzelf staand instrument voor elektronische muziek. Als je je daarvan bewust bent wordt duidelijk dat de Kitara, mits goed geprogrammeerd, een interessante controller en synthesizer kan zijn. De hals blijft wennen, ook vanwege het slechte overzicht. Maar uiteindelijk moet je elk nieuwe muziekinstrument leren bespelen, en dat gaat niet vanzelf. Want dat is de Kitara toch wel, vind ik: een *nieuw* muziekinstrument.

Een muziekinstrument is eigenlijk een apparaat dat geluid maakt dat je in meer of mindere mate gecontroleerd kunt beïnvloeden. Dat geldt voor een didgeridoo evenzeer als voor een klokkenspel of viool.

De mate van controleerbaarheid bepaalt hoe expressief een instrument is. Je zou kunnen zeggen dat muzikanten in principe proberen te 'praten' met hun instrument. Afhankelijk van de hoeveelheid aan variaties die je al spelende kunt maken, lukt dat beter of minder. De expressiviteit van de Kitara zit hem voor (bijna) 100% in het touchpad. Zoals bij een didgeridoo lipspanning, mondholte en adem expressiefactoren zijn, zo is het touchpad dat bij de Kitara. Dat vergt een nieuwe manier van denken en bespelen. Als je geen idee hebt wat dat kan opleveren, zijn er goede video's op Youtube die dit mooi demonstreren. Zoek dan ook op Misa Digital Guitar (zo werd het prototype van de Kitara genoemd).

Opvallend aan de Kitara is de zeer snelle respons van het touchpad – sneller dan bij

#### SPECIFICATIES

- 8" multitouch display
- midi-uit
- audio-uit (jack)
- hoofdtelefoon-uit (3,5mm mini-jack)
- ingebouwde meerstemmige synthesizer met toewijsbare effecten
- 6 effecten
- 24 fretten, 144 noten
- Linux besturingsstelsel

veel populaire apps voor telefoon en pads. De klank van de Kitara is, als je op de presets afgaat, wat digitaal en star. Enkele eenvoudige programmeerhandelingen later klinkt het ding veel vetter en expressiever. Dat soort op zich eenvoudige edits zijn wel omslachtig om door te voeren. Alles gaat per snaar, dus als je hetzelfde geluid op alle zes de 'snares' wilt, moet je dat ook zes keer programmeren.

Wellicht is de Kitara nog interessanter als midicontroller. Maar dan moet Misa Digital wel een budgetuitvoering zonder synth maken.

#### Conclusie

De Kitara is niet het eerste ongebruikelijke elektronische muziekinstrument dat geïnspireerd is door een snaarinstrument. En als je een gitaarachtige controller zoekt, zijn er veel alternatieven die meer op een gitaar lijken, goedkoper zijn of allebei. De Kitara is echter een geheel nieuw instrument dat, mits goed geprogrammeerd met veel controllers op het touchpad, daadwerkelijk een toevoeging is aan de reeks muziekinstrumenten die de mensheid tot nu toe heeft uitgevonden. En omdat zo duidelijk te zien is wat het touchpad doet in relatie tot de klank, ziet de Kitara (en daardoor de kitarist...) er verschrikkelijk goed uit op het podium! ■

#### HET OORDEEL

- |   |  |
|---|--|
| + | <ul style="list-style-type: none"> <li>• gedurfd en origineel concept</li> <li>• snelle respons touchpad</li> <li>• zelf software schrijven (open source)</li> </ul> |
| - | <ul style="list-style-type: none"> <li>• weinig overzicht op de hals</li> <li>• programmeren soms omslachtig</li> </ul>  |

